

סוגרים שבוע

מתוך הפרשה

מספרים ש...

להפסיק להתעסק בשטויות

מספרים על מלך אחד שהיה אוהב כל מיני דברים שיש בהם קסם, הפתעה ופנטזיה. הוא הבטיח הרבה כסף למי שיצליח להרשים אותו. באו כל מיני קוסמים ולהטוטנים והיו זוכים אצלו מפעם לפעם במטבע זהב על שהצליחו לרתק אותו בלהטוטניהם. יום אחד הגיע אליו בן אדם ואמר שהוא מוכן להראות למלך דבר מיוחד במינו, אך תמורת הקסם הוא דורש חמישים מטבעות זהב. "חמישים מטבעות זהב? סכום כל כך גדול, למה זה מגיע לך?", שאל המלך. "כי אני אראה לך את הקסם חמישים פעם, ובכל פעם תתפעל מחדש". המלך הסכים והאדם הוציא מכיסו קופסה ובה מחטים. הלך לעץ הקרוב נעץ בה מחט אחת והתרחק מהעץ מרחק של חמישים מטר בקירוב.

"שים לב אדוני המלך", אמר תוך שהוא שולף מחט אחת מהחבילה שבקופסה וזורק אותה לכיוון העץ. ראה זה פלא, המחט עפה ונכנסה בדיוק לתוך קוף המחט הנעוצה בעץ. כל מי שחזה בקסם הזה לא האמין למראה עיניו והמלך עצמו היה מאוד מרוצה. "שים לב אדוני המלך, הנה המחט השנייה". אמר האיש וזרק את המחט השנייה כשהוא מצליח להשחיל אף אותה אל קופה של המחט הנעוצה בעץ. כך לעיניהם המשתאות של המלך ופמלייתו הצליח האיש להשחיל חמישים מחטים ממרחק רב אל קופה של המחט הנעוצה בעץ. "יפה", אמר המלך, "אכן מגיע לשלם לך חמישים מטבעות זהב אך ייחד עם זאת אני מצווה להלקותך גם בחמישים מכות". "על מה ולמה אתה מצווה להלקותני, אדוני המלך", זעק האיש. "על כך", השיב המלך, "על כך שאדם מוכשר כמוך מבזבז את כשרונו על שטויות..."

נקודה למחשבה: מה נקרא לנצל 'נכון' את הזמן? האם אתם מרוצים מהאופן בו אתם מנצלים את זמנכם?

תקציר הפרשה: מצוות מינוי שופטים * מצוות מינוי מלך * עניני כהונה ולוויה (לא נוחלים בארץ, מתנות כהונה, תורנות הקרבה) * נבואה בישראל * ערי מקלט לרוצח בשגגה * סדר יציאה למלחמה ודברי כהן משוח מלחמה * עגלה ערופה.

זה טוב להיות 'תמים'?

'איזה יופי שבאת!', רמי חיבק את חיים, 'הרבה זמן לא באת לבקר אותנו. כבר התגעגענו!!'
'סוף סוף הוא הלך...' סינן רמי לאשתו אחרי שחיים יצא מביתו, 'הוא כזה שחצן...!'

'המורה, איזה שיעור יפה. ממש נהייתי בשיעור שלך!', אמרה רותי וחשבה בליבה, 'לו רק יכולתי לישון בשיעור המשעמם הזה. אבל מה אעשה, היא כל השיעור דיברה רק איתי...!'

העולם שלנו מכונה בספרים 'עלמא דשקרא' - עולם השקר. יש בו הרבה שקרים וצביעות. אחת התופעות הנפוצות היא 'אחד בפה ואחד בלב'. להפגין כלפי חוץ שאתה אוהב בן אדם אך בעצם אתה לא כל כך מחבב אותו...

התורה מחנכת אותנו לא לחיות כך. היא רוצה שנחיה באמת חיים אמיתיים וישרים עם הסובב אותנו.

בפרשת השבוע נאמר "תמים תהיה עם ה' א-ל ה'יך". ידוע ומפורסם פירושו של רש"י שהכוונה היא ללכת עם הקב"ה בתמימות ולא לחקור על מה שיקרה בעתיד.

אך רבינו בח"י מביא פירוש נוסף ונפלא. הוא מסביר שהמילה תמים פירושה שעבודת ה' שלי תהיה שלימה - זהה גם במעשים החיצוניים וגם במחשבה פנימה. שאקיים את המצוות בהתלהבות והלב שלי יבער באהבת ה'. ובמילותיו המתוקות: 'שתהיה עדות הלב והלשון והאברים שווה, ויצדיק כל אחד מהם את חברו ויעיד לו ולא יחלוק עליו ולא יסתור דבריו'. שכל אחד מהאברים יעיד על השני שהוא חושב כמו שהאחר חושב. הקב"ה לא אוהב שמתפללים אליו אך הלב בכלל נמצא במקום אחר. לבבנו צריך להיות שלם בעבודת ה'. כאשר האדם מתרגל לעבוד את ה' כך, הדבר עשוי להקרין גם על היחסים שבין אדם לחברו. הוא לא יבלף ויעמיד פנים. הוא לא יוכל להתחנף. איזה עולם נפלא זה יהיה!

פותחים שולחן

שאלות לדיון משפחתי

בג"ץ – "שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ" (טו, יח)

– מה החשיבות שיהיה למדינה מוסד כמו בג"ץ? מה אמור להיות תפקידו? כיצד לדעתך צריכים שופטיו להיבחר (באופן דמוקרטי על ידי העם/על ידי הכנסת/בדרך של היום – על ידי וועדה מיוחדת שלשופטים הנוכחיים יש בה ייצוג רב)? מה מעמדו של בג"ץ במדינת ישראל היום? האם כוחו הוא גדול/קטן יותר ממה שהוא אמור להיות?

אפליות – "בין דם לדם" (יז, ח) – האם לדעתכם במדינת

ישראל ישנה אפליה בין מיגזרים/עדות/קבוצות אוכלוסייה שונות? (דתיים, מתנחלים, ערבים, נשים, מזרחיים, נכים וכדו'). האם ראוי לעשות אפליה מתקנת בקבלה למוסדות אקדמיים, מקומות עבודה וכדו' למיגזרים מקופחים? האם לדעתכם יש להתנות קבלת אזרחות ישראלית בהצהרת נאמנות למדינה כיהודית ודמוקרטית ושירות בצבא?